

กฎแห่งกรรมที่ประจักษ์

“กำลังใจ” “๕ ได้” ดีได้...ได้ดี

นพ.วิชัย เทียนถาวร

Z21001

ใจนำกายหรือกายนำใจ เป็นเรื่องที่ถูกเถียงกันและเข้าใจยาก แต่ว่าคนส่วนใหญ่จะเข้าใจได้ คือ **“ใจเป็นนาย กายเป็นบ่าว”** คนเรานั้นมีสมองเอาไว้คิด ไตร่ตรอง มีจิตใจเป็นจุดเริ่มต้น สั่งการทุกอย่างให้ “กาย” กระทำ หรือปฏิบัติการทุกอย่างที่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ได้สัมผัสรับรู้มาทางใดทางหนึ่ง แสดงออกในเรื่องดีหรือชั่ว หรือทั้งสองอย่างปนกันไป แต่การที่คนเราเป็นมนุษย์เป็นสัตว์ที่ประเสริฐ จะต้องมีความควบคุมพิเศษคือ **“สติ”** จะเป็นตัวกลั่นกรองกลมเกลียวให้ “กาย” ดำเนินตามต้นทุนพื้นฐานชีวิตจากพันธุกรรม (พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย)

การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ครูอาจารย์อบรมสั่งสอน รวมถึงประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมามีการใช้ปัญญาสั่งให้ทำหรือปฏิบัติ ถ้าทำดีเรียกว่าได้ทำ “กรรมดี” ถ้าทำไม่ดี ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นธรรม เรียกว่าทำ “กรรมชั่ว” จะโดยตั้งใจไม่ตั้งใจหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ตามแต่ เมื่อลงมือทำแล้วก็จะถือได้ว่าได้ก่อกรรมไว้แล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ผลของการกระทำกรรมดีกรรมชั่วนั้นต่างกรรมต่างวาระ ลบล้างชดเชยกันไม่ได้ทุกคน ต้องรับกันไปตามฐานานุรูป ในคำสอนของหลวงพ่ोजรัญญคือ “กฎแห่งกรรม” แล้วแต่ถ้าทำกรรมดีมากกว่าชั่ว ก็ยังดีกว่าทำชั่วมากกว่าทำดี ยังมีโอกาสจะได้ขึ้นสวรรค์ หลวงพ่ोजรัญญจะ อบรมสั่งสอนเสมอๆ ให้ยึดกฎแห่งกรรม “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”

ถ้าใครมากราบหลวงพ่ोजรัญญเก่าหรือใหม่จะเห็นคำสอน “๕ ได้” เป็นป้ายแดงๆ ตั้งอยู่ที่ท่านั่ง เขียนไว้ว่า “รอได้ ช้าได้ นิ่งได้ ทนได้ ดีได้” เพื่อลูกศิษย์หรือใครที่จะรอพบหลวงพ่ोजรัญญอาจต้องรอนาน บางคนบ่นว่าช้า บางคนหงุดหงิด บางคนอดทนรอไม่ได้ ท่านอยากจะทำบอกว่า ถ้าทุกคนใช้ธรรมะ “๕ ได้” นี้แล้ว จะดีได้และได้ดีในที่สุด คือได้พบอริยสงฆ์คือหลวงพ่ोजรัญญ และได้ฟังธรรมเกิดความปีติเป็นมงคลกับชีวิตที่ได้มาวัดอัมพวันสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ พบหลวงพ่ोजรัญญซึ่งเป็นอริยสงฆ์ และที่สำคัญที่สุด

คือ**ธรรม**ที่ท่านจะให้กับเราเพื่อเป็นสิริมงคลชีวิต และเดินทางกลับบ้านโดยสวัสดิภาพ
ที่กล่าวมายาวหน่อยเพราะอยากสื่อให้เห็นว่า ธรรมะนั้นเรานำมาใช้กับงานและ
ชีวิตประจำวันได้อย่างดี

ใครก็ตามที่ทำอะไรกับเราไว้ด้วยเจตนาไม่บริสุทธิ์ใจ คิดชั่วกับเราด้วยวิถีใดก็
ตามแต่ ขอให้เราตั้งสติไตร่ตรองทบทวนว่า สิ่งที่ถูกกล่าวหา-ถูกกระทำนั้นๆ เราได้ทำ
ชั่วจริงหรือเปล่า ถ้าไม่ใช่ และเราทำไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ ก็ให้ตั้งสติ ซื่อตรง มั่นคง
อดทนต่อกระบวนการที่คิดร้ายต่อเรา ด้วยธรรมะ “๕ ได้” ต่อปัญหาต่างๆที่จะรุมเร้า
ทางจิตใจสารพัดเกิดทุกข์ทั้งทางใจทางกายแก่ตัวเราและองค์กร คนข้างเคียง ลูกน้อง
ผู้ร่วมงานญาติ และครอบครัว

ยังมีอีกอย่างหนึ่งที่หลวงพ่อบอกเสมอว่า **“เสียอะไรเสียได้ แต่อย่าเสีย
กำลังใจ”** เพราะกำลังใจสำคัญมาก เป็นพลังภายในที่ยิ่งใหญ่ที่จะทำให้เราต่อสู้ด้วย
สติปัญญา แก้ไขปัญหาต่างๆด้วยความสุขุมเยือกเย็น มั่นใจ และให้ “รอดได้ ทนได้” รอด
เวลาความจริงปรากฏ ถึงครานั้นก็จะเกิดความภาคภูมิใจในเกียรติศักดิ์และศักดิ์ศรีแห่ง

ความเป็นมนุษย์ ตลอดจนถึงเสียงครวญครางระงูสุม สวมกับได้ชื่อว่าเป็น “ลูกศิษย์
หลวงพ่ोजรัญ” ดังเรื่องราวตอนหนึ่งของชีวิตที่จะเล่าให้ทราบ

ประมาณเกือบ ๓๐ ปีเศษ (พ.ศ. ๒๕๑๙ - ๒๕๒๐) ขณะเป็นแพทย์ประจำ
โรงพยาบาลสิงห์บุรี คืบหน้าหนึ่งประมาณ ๔ ท่วม ได้ขับรถขึ้นไปทางอินทร์บุรีด้วยความ
แข็งในชีวิตราชการ ตั้งใจจะลาออกจากราชการ เนื่องจากขณะนั้นปัญหาในโรงพยาบาล
มีมาก มีการแบ่งแยกเชิงบริหาร

ขณะขับรถมาถึงหลวงพ่ोजรัญขึ้นมา เลยหันรถกลับ ขับรถเข้าไปในวัดอัมพวัน
เกือบ ๕ ท่วมแล้ว ตอนนั้นยังเป็นญาติเก่าอยู่ เข้าไปที่กุฏิบอกลูกศิษย์หลวงพ่ोजว่า “หมอ
วิชัยมาพบ อยากปรึกษาหลวงพ่ोज” ขณะนั้นหลวงพ่ोजขึ้นไปข้างบนเตรียมจำวัดแล้ว ลูก
ศิษย์ได้ไปบอกหลวงพ่ोज ท่านก็เมตตาลงมาข้างล่าง ได้เล่าให้หลวงพ่ोजฟังถึงความรู้สึก-
เหตุการณ์ และอยากจะลาออก หลวงพ่ोजบอกทันทีว่า “ขอขมาขมา อาตมารู้ว่าหมอ
เป็นคนดี มีคนอีกเยอะ ให้ทนอยู่ไปจะดีเอง อาตมารู้ว่า เป็นใครและขอไม่บอกชื่อ”

ผมจึงไม่ได้ลาออกและปฏิบัติตามคำของหลวงพ่อ

ทำงานต่อเนื่องมาจนกระทั่งปี

๒๕๓๐

เมื่อประมาณ ๒๐ ปีเศษ ได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชาสูงสุด แต่งตั้งให้ เป็นหัวหน้าส่วนราชการ (นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด) ที่จังหวัดในภาคกลาง ด้วย ความดีใจภูมิใจและตั้งใจที่จะปฏิบัติงานด้วยความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ สิ่งสำคัญ คือความซื่อสัตย์สุจริต และจะบริหารงานริเริ่มสร้างสรรค์นำพาองค์กรให้มีชื่อเสียงเป็นที่ ปรากฏ และเป็นที่ยอมรับของจังหวัดและส่วนราชการต่างๆ

ในการทำงานราชการนั้น แนวทางการดำเนินงานยึด “๓ ป” คือ มีระบบ มี ระเบียบ และบรรลุ ทำงานเป็นทีมและเป็นเอกภาพ และดูแลบริหารคนผู้ร่วมงานทุก ระดับด้วย

- พรหมวิหาร ๔ (ใจงามด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา)
- สังคหวัตถุ ๔ (ผูกใจด้วย ทาน ปิยวาจา อุตถจริยา สมานัตตตา)
- ฌราวาสธรรม ๔ (ครองใจด้วย สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ)

- อิทธิบาท ๔ (ธรรมนำไปสู่ความสำเร็จ คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ

วิมังสา)

วันแรกๆ ของการทำงานได้เชิญผู้บริหารระดับรองฯ หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้างาน
ฯ ต่างๆ มาชี้แจงพูดคุยกันให้ทราบแนวคิดแนวทางในการทำงานตามเจตนารมณ์ที่ตั้งใจ
ไว้ และพร้อมเปิดใจรับฟังข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะทุกเรื่อง เพื่อยืดหยุ่นปรับกระบวนการ
ทำงาน เมื่อผู้ร่วมงานระดับหัวหน้าและทีมเจ้าหน้าที่ทราบทิศทาง การงานทุกอย่าง
ดำเนินอย่างราบรื่นไปได้ ๔-๕ เดือนเศษ ก็ปรากฏว่าเริ่มมีกระบวนการทำบัตรสนเท่ห์
กล่าวหาผมในหลายๆ เรื่อง เช่น ไปอบรมแล้วกลับมาทำงานเบิกเบี้ยเลี้ยงไม่ตรงกับ
ข้อเท็จจริง ใช้รถส่วนตัวปฏิบัติราชการแล้วเติมน้ำมันหลวง ใช้รถหลวงกลับบ้านพัก
ทอดผ้าป่ายกยอกเงินเข้าส่วนตัว และอื่นๆ อีกหลายเรื่อง โดยส่งไปถึงผู้ว่าราชการ
จังหวัด รองผู้ว่าฯ สำนักตรวจราชการ ปลัดกระทรวงฯ รองปลัดกระทรวงฯ
รัฐมนตรีว่าการ รัฐมนตรีช่วยฯ สตง. ปปป. อื่นๆ รวม ๑๕-๑๖ ฉบับ

จนมีวันหนึ่งพบท่านผู้ว่าฯ (ท่านประภิต) ท่านทราบเรื่องทั้งหมดว่า มีกระบวนการทำลายเกียรติยศชื่อเสียงผม จนกระทั่งท่านผู้ว่าฯ เอ่ยปากถามผมว่า “คุณหมอนอนอยู่ได้อย่างไร?” ผมก็ได้ตอบท่านผู้ว่าฯ ไปว่า ทุกอย่างที่เกิดขึ้นผมรู้หมดครับท่าน และข้อเท็จจริงต่างๆ ผมรู้ตัวผมเองว่าทำได้อะไรไป (ขณะที่พูดก็นึกถึงคำสอนของหลวงปู่ตลอดเวลา...) ดีชั่วอย่างไรก็รู้ แต่ที่ผมนอนอยู่ได้คือ มุมนะตั้งใจทำงานอย่างเดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจ อะไรจะเกิดก็ให้เกิด ผมยอมรับต่อสภาพเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้เสมอ ขณะนั้นรู้สึกเครียดไหม ตอบได้ว่ามีบ้าง ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตของผมที่ต้องตั้งหิ้งพระบูชา จุดธูปเทียน สวดมนต์ ตามบทสวดของหลวงปู่ทุกเช้าเมื่อขึ้นทำงาน

แล้ววันแห่งความยุ่งยากก็เกิดขึ้นจริงๆ สมตามที่เขาคิดทำลายล้างเรา คือ ถูกย้ายจากจังหวัดใหญ่ไปจังหวัดเล็ก ทั้งที่เพิ่งทำงานได้ ๒ ปี ซึ่งผมเองเตรียมใจอยู่แล้วก็ยังไม่อดทนไม่ได้ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรา รู้สึกน้อยใจ-เสียใจ-โกรธ-เสียความรู้สึก เสียกำลังใจ ที่ผู้บังคับบัญชาสูงสุดไม่ให้ความเป็นธรรมกับผมเลย ผมเคยเสนอท่านว่าย้าย

ทั้งคู่ เป็นการย้ายและแก้ปัญหาที่เป็นธรรม หากยังไม่ได้ข้อสรุป ท่านก็ไม่ฟังเพราะท่าน
มีอำนาจ

ในที่สุดต้องปฏิบัติตามคำสั่ง เดินทางไปรับราชการที่จังหวัดเล็ก (บ้านเกิด)
ขณะเดียวกันคิดว่าความก้าวหน้าคงจบแล้ว คงต้องทำงานที่บ้านเกิดจนแก่และเกษียณ
ที่นี่แน่ๆ เวลาราชการเหลืออีก ๑๘ ปี รู้สึกโกรธแค้นคนที่ออกคำสั่งไม่เป็นธรรมกับเรา

วันแรกที่ขึ้นทำงานที่สำนักงานแห่งใหม่ ด้วยพลังอะไรไม่ทราบ จึงได้ตั้งสติ
ใคร่ครวญขึ้นมา นึกถึงคำสอนของหลวงพ่อกี่กล่าวมาข้างต้น **“กฎแห่งกรรม”**
“อย่าเสียกำลังใจ” “๕ ได้” ดีได้ เมื่อตั้งสติได้ทำให้เกิดกำลังใจมุ่งมั่นทำงาน
พัฒนาให้บ้านเกิดสิ่งหีบห่อของเราเต็มกำลังความสามารถให้ดีที่สุด เพื่อสนองคุณแผ่นดิน
ถิ่นวีรชนบ้านเกิดของเรา ลืมอดีตให้หมด ถือดีตเป็นบทเรียน ตั้งใจแน่วแน่ ปรารถนา
ดี ไม่โกรธ ไม่เคียดแค้น มุ่งทำงานสนองนโยบายผู้ว่าฯ(อุทัย ใจหงษ์) ทุกอย่างทุกเรื่อง
ประกอบกับผู้ร่วมงานทุกระดับทุกคนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี งานต่างๆ ที่ผู้ว่าฯ

มอบหมายก็บรรลุผลตามเป้าหมายที่ท่านผู้ว่าฯ สั่งการ โดยเฉพาะการแก้ปัญหาชุมชน
เรื่องการเน่าเสียในแม่น้ำน้อย กระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมาก

การทำงานดังกล่าวเป็นที่ยอมรับของท่านผู้ว่าฯ อุทัย ใจหงษ์ และทุกส่วนราชการ
ในจังหวัดก็ยอมรับให้ความร่วมมืออย่างดี รวมถึงระดับภูมิภาค ระดับประเทศ จนเป็น
เหตุให้ส่วนกลางนำไปใช้เป็นต้นแบบในการเฝ้าระวังควบคุมป้องกันปัญหาแม่น้ำเน่าเสีย
ทั่วประเทศ ทำงานอยู่ที่นี้ ๒ ปีผ่านไป เริ่มรู้สึกว่าจะต้องศึกษาเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูน
ความรู้และสร้างทางเลือกสร้างโอกาสให้ชีวิต จึงตั้งใจเรียน MBA ต่อ และสอบได้ที่
NIDA ตั้งใจว่าเรียนจบแล้วจะทำธุรกิจส่วนตัว ขยายกิจการที่มีอยู่ให้เจริญและลาออก
จากราชการในที่สุด

ได้ไปเรียนที่ NIDA ได้ ๑ เดือนเศษ ท่านอธิบดีกรมอนามัย (นายแพทย์ปราชญ์
วุฒิพงษ์) ได้ให้ความไว้วางใจ แต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองอนามัย
ครอบครัว กรมอนามัย

เมื่อไปทำงานที่กองฯ ได้ ๒ เดือน การศึกษาที่ NIDA ไม่สะดวก เพราะจะต้อง
ออกจากที่ทำงานบ่าย ๓ โมงครึ่ง เพื่อที่จะไปเรียนให้ทัน ๖ โมงเย็น ซึ่งเบียดเบียนเวลา
ราชการและจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่ลูกน้อง จึงต้องยุติการศึกษาต่ออย่างสิ้นเชิง

เวลาผ่านไป ๔ ปีเศษที่ย้ายมาอยู่จังหวัดสิงห์บุรี และกองอนามัยครอบครัว ๒ ปี
จึงปรากฏผลการสอบข้อเท็จจริง เรื่องราวที่ทำให้ต้องถูกย้าย ว่าไม่มีมูลตามที่ถูก
กล่าวหาแต่อย่างใด

ได้ทราบภายหลังว่าฝ่ายที่สร้างเรื่องกล่าวหาฉันนั้นได้รับกรรมตามสนองถ้วนทั่ว คือ
คนระดับรองฯ ได้ถูกออกจากราชการ เนื่องจากถูกกล่าวหาทุจริต ระดับหัวหน้างาน
ครอบครัวแตกแยกกระส่ำระสาย ถูกลดตำแหน่ง บ้างก็ถูกโรคร้ายเล่นงาน เช่น มะเร็ง
ความดัน เบาหวาน เป็นต้น หัวหน้างานท่านหนึ่งได้มาพบและขอขมา ผมได้ให้อภัย
ทุกเรื่องที่ผ่านมา และขอให้ลืมเรื่องเก่าๆ ทั้งหมด อโหสิกรรมต่อกัน ผมได้มอบหนังสือ
บทสวดมนต์ของหลวงปู่ พร้อมรูปหล่อสมเด็จพระพรหมรังสีของหลวงปู่แพให้อีก ๑

องค์ ต่อมาท่านผู้นี้ก็มีความสุขแข็งแรง หายป่วย และไปมาหาสู่กันเรื่อยมาจนถึง
ปัจจุบัน

ผลของการปฏิบัติตามคำสอนของหลวงพ่อก็คือ โดยเฉพาะ “๕ ได้” “อย่าเสีย
กำลังใจ” “เชื่อมั่นในกฎแห่งกรรม” ทำให้เกิดสติปัญญา ด้วยการทำความเข้าใจตัวของ
เราให้ถ่องแท้ เมื่อเราไม่ได้ทำตามที่ถูกกล่าวหา ก็ให้ตัดประเด็นไม่ดีออกไปจากสมอง
และจิตใจ เราจะเกิดความสงบนิ่ง แล้วมุนะทำงานให้ได้ผลงานเป็นที่ประจักษ์และ
ยอมรับ อานิสงส์ของการเชื่อและปฏิบัติตามคำสอนของหลวงพ่อก็คือ **เรื่องกฎแห่ง
กรรม อย่าเสียกำลังใจ ๕ ได้ รอดได้ ช้ำได้ นิ่งได้ ทนได้ ดีได้**
ผมขอต่อท้ายว่า จะ “**ได้ดี**” ในที่สุด แต่ต้องอดทนรอ เพราะความดีนั้นกว่าจะเกิดผล
นั้นใช้เวลานาน แต่เมื่อดีแล้วยังยืน ภูมิใจในชีวิตของเรา (เปรียบเหมือนดอก
กล้วยไม้ กว่าจะออกดอกบานได้ใช้เวลานาน แต่เมื่อออกแล้วจะทนอยู่ได้นาน) ซึ่งก็
เป็นจริงตามที่หลวงพ่อกกล่าว คือ **“มารไม่มี บารมีไม่เกิด”**

จากการต่อสู้ด้วยความบริสุทธิ์สุจริตใจ ส่งผลให้การทำงานส่วนตัวและหน้าที่
ราชการเจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับ ตามขั้นตอนที่พึงจะเป็น จากผู้อำนวยความสะดวกก้าว
ขึ้นเรื่อยไปจนถึงตำแหน่งสูงสุด (ปลัดกระทรวงสาธารณสุข) ในสายข้าราชการประจำ
และสำคัญยิ่งคือ “ครอบครัว” ภรรยา (คุณสิรินेत्र) มีความสุข ลูก ๓ คนจบ
การศึกษาระดับปริญญาตรี ๒ คน (นายทะเบียนสรรพากร นายทะเบียนเกียรติ) และลูกสาวคนเล็ก
(นางสาว อธิเนตร) ศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี ๓ ภูมิใจและภูมิใจในความสำเร็จ
ของลูก ซึ่งมีค่ายิ่งกว่ายศถาบรรดาศักดิ์ที่ได้เสียอีก

ที่เล่าเกร็ดชีวิตการต่อสู้ การครองคน ครองตน ครองงาน ปัญหาอุปสรรค
ผิดหวัง สมหวังทั้งหลายทั้งปวงนั้น เพื่อกอบน้อมสการหลวงพ่อบุญว่า “ผมได้ทำตามคำ
สอนของหลวงพ่อด้วยแรงเคารพนับถือศรัทธาอย่างสูง” และอยากจะทำบอกแก่สาธุชน
ทั่วไปว่า “คำสอนของหลวงพ่อบุญนั้นประเสริฐ เป็นจริง ประจักษ์แล้ว” ให้ยึดธรรม
ข้อใดข้อหนึ่งที่ดีคิดว่าดีชอบเริ่มทำได้เลยตั้งแต่เดี๋ยวนี้ไม่ต้องผลัดวัน

ผมและครอบครัว ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยได้ประทานพรให้หลวงพ่ของเรา
มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร สืบทอดเผยแผ่ธรรมของ
พระพุทธเจ้า ให้คนสิงห์บุรีและคนไทยทั่วประเทศได้พึ่งพาและมีชีวิตอย่างปกติสุขสงบ
ถ้วนทั่วกันนานเท่านาน